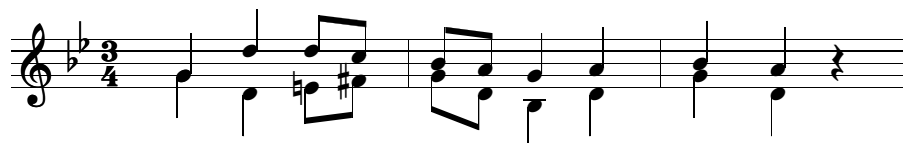

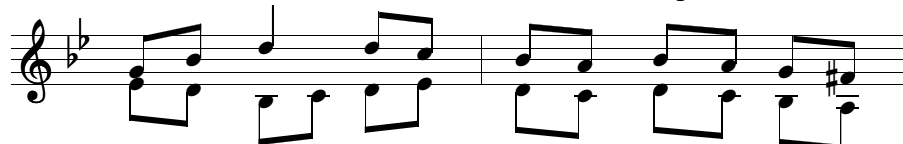
Läksin minä kesäyönä käymään

Eteläpohjalainen kansanlaulu

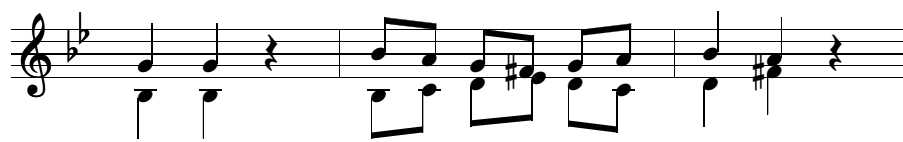
1. Läk - sin mi-nä ke-sä-yö - nä käy-mään,

2. Kat-soin mi-nä a-las vet-ten puo-leen,

sii-hen laak - soon, kus-sa kuun - te - lin

nä - in ran - nal-la ty - tön i - ha-nan ja

päi-vää, kus-sa lin - - tu-set lau-laa,

nuo-ren, jo-ka is - - tui ja it - ki,

met-sä-ka-nat-kin ne pau-haa, ja mun sy-dä-me-ni

kat-soi aal - - to-ja pit-kin, ja hän o - li niin

et-si le-po-a ja rau-haa.

su-rul-li-nen jo-ka het - ki.

Läksin minä kesäyönä käymään

Suomalainen kansansävelmä

- 1 Läksin minä kesäyönä käymään
siihen laaksoon, kussa kuuntelin päivää,
kussa lintuset laulaa, metsäkanatkin ne pauhaa,
ja mun sydämeni etsi lepoa ja rauhaa.
- 2 Katsoin minä alas vetten puoleen,
näin rannalla tytön ihanan ja nuoren,
joka istui ja itki, katsoi aaltoja pitkin
ja hän oli niin surullinen joka hetki.
- 3 „Mitä itket sä raukka rannalla yksin
ja sun silmistäs' vedet vierivät nytkin,
mikä tuska ja vaiva sinun sydäntäsi kaivaa,
joka ei anna sydänyölläkään rauhaa?“
- 4 Ja hän vastasi: „Sepä suru mua vaivaa,
kun ei koskaan tule takaisin se laiva,
kussa kultani kulki poikki aaltojen julki,
minut jätti ja surun sydämeeni sulki.“
- 5 Hän katseli vähän aikaa vielä,
näki aalloilla pilven punertavan siellä,
pilvi ei ollut lainkaan, tunki kultansa laivan,
ylistetty nyt Luoja maan sekä taivaan!

Suomalainen kansanruno

Läksin minä kesäyönä käymään

*Eteläpohjalainen kansanlaulu
Suomalainen kansansävelmä*

²*Volkslied* ¹*aus* ¹*Österbotten*
Finnische Volksmelodie

1

Läksin minä kesäyönä käymään
siihen laaksoon,
kussa kuuntelin päivää,
kussa lintuset laulaa,
metsäkanatkin ne pauhaa,
ja mun sydämeni
etsi lepoa ja rauhaa.

Ging ich in der Sommernacht
wandeln in jenes Tal,
wo ich horchte auf den Tag,
wo die Vöglein singen,
(wo die) Waldhühner brausen,
und mein Herz
suchte Frieden und Ruhe.

2

Katsoin minä alas vetten puoleen,
näin rannalla tytön
ihanan ja nuoren,
joka istui ja itki,
katsoi aaltoja pitkin
ja hän oli niin surullinen joka hetki.

Blickte ich unten zum Wasser hin,
sah am Ufer ein Mädchen,
wunderbar und jung,
das saß (da) und weinte,
schaute die Wogen entlang
und sie war so traurig ohn' Unterlass
[(wörtl. jeden Augenblick).

3

„Mitä itket sä raukka rannalla yksin
ja sun silmistäs' vedet
vierivät nytkin,
mikä tuska ja vaiva
sinun sydäntäsi kaivaa,
joka ei anna
sydänyölläkään rauhaa?“

„Was weinst du Arme am Ufer allein,
und quellen aus deinen Augen
Tränen auch jetzt,
welche Qual und Weh
dein Herz durchwühlt,
die nicht (einmal) geben
zur Mitternacht Ruhe?“

4

Ja hän vastasi:
„Sepä suru mua (= minna) vaivaa,
kun ei koskaan tule takaisin se laiva,
kussa kultani kulki
poikki aaltojen julki*,
minut jätti
ja surun sydämeeni sulki.“

Und sie antwortete:
„Diese Sorge mich schmerzt,
weil niemals kommt zurück das Schiff,
worin (mein) Liebster (*Goldener*) fuhr
durch (wörtl. über) die Wogen,
mich verließ
und die Sorge in mein Herz einschloss.“

5

Hän katseli vähän aikaa vielä,

näki aalloilla
pilven punertavan siellä,
pilvi ei ollut lainkaan,
tunsi kultansa laivan,
ylistetty nyt Luoja
maan sekä taivaan!

Suomalainen kansanruno

Sie schaute eine kurze Weile

[(wörtl. wenig Zeit) noch,
sah auf den Wogen
eine ²rötliche ¹Wolke ³dort.
eine Wolke war es ganz und gar nicht,
(sie) erkannte des Liebsten Schiff,
gelobt sei nun der Schöpfer
der Erde wie des Himmels!

Finnisches Volksgedicht

* *julki*, erfundenes Wort, das sich auf ‚kulki‘ und ‚sulki‘ reimt

SG/CW/JR/KH/PE 310816